

el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional quarta. *Directrius i guies de funcionament.*

D'acord amb el que estableixi la Comissió Europea, l'Institut Nacional del Consum, amb l'informe previ de la Comissió de Cooperació de Consum, pot aprovar unes directrius o guies de funcionament del sistema de xarxa d'alerta i de la comunicació ordinària de les mesures de reacció adoptades, on es determini o es concreti, entre altres possibles qüestions, el formulari tipus de comunicació, la informació que ha de contenir, els procediments d'aplicació, els seus terminis i els criteris per classificar i ordenar les comunicacions segons la seva urgència.

Disposició addicional cinquena. *Aparells de telecomunicacions.*

Els aparells de telecomunicacions regulats pel Reglament que estableix el procediment per a l'avaluació de la conformitat dels aparells de telecomunicacions, aprovat pel Reial decret 1890/2000, de 20 de novembre, es regeixen per les prescripcions d'aquest i, supletòriament, en el que no disposa el dit Reglament, pel que preveu aquest Reial decret, l'aplicació del qual per a aquests aparells l'han de fer els òrgans que preveu el títol V del mateix Reglament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 44/1996, de 19 de gener, de mesures per garantir la seguretat general dels productes posats a disposició del consumidor.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta amb caràcter de norma bàsica a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat, i en desplegament del que preveuen els articles 24, 25.2 i 3, 26 i 31.2 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i els articles 3 i 5.2 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris. Se n'exceptua l'apartat 4 de l'article 15, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de sanitat exterior.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

Es faculden els ministres de Sanitat i Consum, d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Ciència i Tecnologia per dictar, en l'àmbit de les seves competències, les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i l'aplicació del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Comunicació d'òrgans administratius competents i punts de contacte.*

En el termini de tres mesos a partir de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat», les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla

han de comunicar al Ministeri de Sanitat i Consum els òrgans administratius competents a què es refereix l'article 13 i els punts de contacte a què es refereix l'article 19.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 15 de gener de 2004.

Madrid, 26 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre de la Presidència,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

555 *APLICACIÓ provisional de l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República de Guinea Equatorial per a la promoció i la protecció recíproca d'inversions, fet a Malabo el 22 de novembre de 2003. («BOE» 10, de 12-1-2004.)*

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE GUINEA EQUATORIAL PER A LA PROMOCIÓ I LA PROTECCIÓ RECÍPROCA D'INVERSIONS

El Regne d'Espanya i la República de Guinea Equatorial, d'ara endavant les parts contractants,

Amb la voluntat d'intensificar la cooperació econòmica en benefici dels dos països i crear les condicions favorables per a les inversions equatoguineanes a Espanya i espanyoles a Guinea Equatorial, o les inversions realitzades per inversors de cadascuna de les parts contractants en el territori de l'altra, i

Convençuts que el foment i la protecció de les seves inversions és adequat per estimular les transferències de capitals i de tecnologia entre els dos països en l'interès del seu desenvolupament econòmic,

Han convingut:

Article 1. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Acord,

1. Per «inversor» s'entén qualsevol nacional o qualsevol societat d'una de les parts contractants que efectui inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) per «nacional» s'entén qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'una de les parts contractants d'acord amb la seva legislació;

b) per «societat» s'entén qualsevol persona jurídica o qualsevol altra entitat legal constituïda o degudament organitzada d'acord amb les lleis d'aquesta part contractant que tingui la seu social en el territori d'aquesta mateixa part contractant, com ara societats anònimes, col·lectives o associacions empresarials.

2. Per «inversions» es designa qualsevol mena d'actius que hagin estat invertits per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant d'acord amb la legislació d'aquesta última, incloent-hi en particular, encara que no exclusivament, els següents:

a) la propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets reals com ara hipoteques, drets de penyora, usdefruits i drets similars;

b) accions, títols, obligacions i qualsevol altra forma de participació en societats;

c) drets a aportacions monetàries i a qualsevol altra prestació contractual que tingui valor econòmic i estigui vinculada a una inversió;

d) drets de propietat industrial i intel·lectual; procediments tècnics, coneixements tècnics («know-how») i fons de comerç;

e) drets per realitzar activitats econòmiques i comercials atorgats per llei o en virtut d'un contracte, incloses les concessions per a la prospecció, el conreu, l'extracció o l'explotació de recursos naturals.

Les inversions efectuades en el territori d'una part contractant per una societat d'aquesta mateixa part contractant, que sigui propietat o estigui efectivament controlada per inversors de l'altra part contractant, també es consideren inversions realitzades per aquests últims inversors, sempre que s'hagin efectuat d'acord amb les disposicions legals de la primera part contractant.

Cap modificació en la manera com estiguin invertits o reinvertits els actius afecta el seu caràcter d'inversió, sempre que aquest canvi s'efectuï d'acord amb la legislació de la part contractant receptora de la inversió.

3. Per «rendes d'inversió» s'entenen els imports produïts per una inversió i, en particular, encara que no exclusivament, beneficis, dividendes, interessos, plusvàlues, cànons i honoraris.

4. El terme «territori» designa el territori terrestre, les aigües interiors i el mar territorial de cadascuna de les parts contractants, així com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental que s'estenen fora del límit del mar territorial de cadascuna de les parts contractants sobre les quals aquestes tenen o poden tenir jurisdicció i/o drets sobirans d'acord amb el dret internacional.

Article 2. *Promoció i admissió de les inversions.*

1. Cada part contractant ha de promoure en el seu territori, en la mesura que sigui possible, les inversions d'inversors de l'altra part contractant i ha d'admetre aquestes inversions d'acord amb les seves disposicions legals.

2. Quan una part contractant hagi admès una inversió en el seu territori, ha de concedir, d'acord amb les seves disposicions legals, els permisos necessaris en relació amb la inversió i amb la realització de contractes de llicència, d'assistència tècnica, comercial o administrativa. Cada part contractant s'ha d'esforçar a concedir, cada vegada que sigui necessari, les autoritzacions requerides en relació amb les activitats de consultors o de personal qualificat, sigui quina sigui la seva nacionalitat.

Article 3. *Protecció.*

1. Les inversions realitzades per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant han de rebre un tracte just i equitatiu i gaudir de plena protecció i seguretat. Cap de les parts contractants no pot atorgar, en cap cas, a aquestes inversions un tractament menys favorable que el requerit pel dret internacional.

2. Cap de les parts contractants no ha d'obstaculitzar de cap manera, mitjançant mesures arbitràries o

discriminatòries, la gestió, el manteniment, l'ús, el gaudi i la venda o, si s'escau, la liquidació d'aquestes inversions. Cada part contractant ha d'observar qualsevol altra obligació que hagi contret per escrit respecte a inversions en el seu territori d'inversors de l'altra part contractant.

Article 4. *Tractament nacional i clàusula de nació més afavorida.*

1. Cada part contractant ha d'atorgar en el seu territori a les inversions realitzades per inversors de l'altra part contractant un tractament que no ha de ser menys favorable que l'atorgat a les inversions dels seus propis inversors o a les inversions d'inversors de qualsevol tercer Estat, el que sigui més favorable a l'inversor.

2. Les dues parts contractants han de concedir als inversors de l'altra part contractant, pel que fa a la gestió, el manteniment, l'ús, el gaudi i la venda o, si s'escau, la liquidació de les inversions efectuades en el seu territori, un tractament no menys favorable que l'acordat als seus propis inversors o a inversors d'un tercer Estat, el que sigui més favorable a l'inversor.

3. El tractament concedit en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article no s'ha d'interpretar en el sentit d'obligar qualsevol de les parts contractants a fer extensiu als inversors de l'altra part contractant i a les seves inversions el benefici de qualsevol tractament, preferència o privilegi resultant de la seva associació o participació, actual o futura, en una zona de lliure comerç, unió duanera o econòmica o en virtut de qualsevol altra forma d'integració econòmica regional.

4. Les mesures que s'adoptin per raons d'ordre públic, seguretat i salut públiques no es consideren tractament «menys favorable» en el sentit d'aquest article.

Article 5. *Nacionalització i expropiació.*

1. Les inversions d'inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant no han de ser sotmeses a nacionalització, expropiació ni a qualsevol altra mesura d'efectes similars (d'ara endavant «expropiació») excepte per raons d'utilitat pública o interès social, d'acord amb el degut procediment legal, de manera no discriminatòria i acompanyada del pagament d'una indemnització ràpida, adequada i efectiva.

2. La indemnització ha de ser equivalent al valor de mercat que la inversió expropiada tenia immediatament abans d'adoptar la mesura d'expropiació o abans que la imminència d'aquesta sigui de coneixement públic, el que s'esdevingui primer (d'ara endavant «data de valoració»).

3. El valor de mercat s'expressa en una moneda lliurement convertible, al tipus de canvi vigent en el mercat per a aquesta moneda en la data de valoració. La indemnització ha d'incloure interessos a un tipus comercial fixat d'acord amb criteris de mercat per a aquesta moneda des de la data d'expropiació fins a la data de pagament. La indemnització s'ha d'abonar sense demora, ha de ser efectivament realitzable i lliurement transferible.

4. L'inversor afectat té dret, d'acord amb la Llei de la part contractant que realitzi l'expropiació, a la ràpida revisió del seu cas, per part de l'autoritat judicial o una altra autoritat competent i independent de l'esmentada part contractant, per determinar si l'expropiació i la valoració de la seva inversió s'han adoptat d'acord amb els principis que estableix aquest article.

5. Si una part contractant expropia els actius d'una empresa que està constituïda en el seu territori d'acord

amb la seva legislació vigent, i en la qual hi hagi participació d'inversors de l'altra part contractant, la primera part contractant ha d'assegurar que les disposicions d'aquest article s'apliquin de manera que es garanteixi als esmentats inversors una indemnització ràpida, adequada i efectiva.

Article 6. *Compensació per pèrdues.*

1. Als inversors d'una part contractant les inversions dels quals en el territori de l'altra part contractant tinguin pèrdues degudes a guerra o un altre conflicte armat, revolució, estat d'emergència nacional, insurrecció, disturbis o qualsevol altre esdeveniment similar, se'ls ha de concedir, a títol de restitució, indemnització, compensació o un altre acord, un tractament no menys favorable que aquell que l'última part contractant concedeixi als seus propis inversors o als inversors de qualsevol tercer Estat, el que sigui més favorable a l'inversor afectat. Els pagaments resultants han de ser lliurement transferibles.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1 d'aquest article, als inversors d'una part contractant que tingui pèrdues en qualsevol de les situacions assenyalades a l'esmentat apartat en el territori de l'altra part contractant a conseqüència de:

- a) la requisita de les seves inversions o d'una part de les seves inversions per les forces o les autoritats de l'última part contractant, o
- b) la destrucció, no requerida per la necessitat de la situació, de les seves inversions o d'una part de les seves inversions per les forces o les autoritats de l'última part contractant,

l'última part contractant els ha de concedir una restitució o compensació ràpida, adequada i efectiva. Els pagaments resultants s'han d'efectuar sense demora i són lliurement transferibles.

Article 7. *Transferències.*

1. Cada part contractant ha de garantir als inversors de l'altra part contractant la lliure transferència de tots els pagaments relacionats amb les seves inversions, i en particular, però no exclusivament, els següents:

- a) el capital inicial i les sumes addicionals necessàries per al manteniment, l'ampliació i el desenvolupament de la inversió;
- b) les rendes d'inversió, tal com han estat definides a l'article 1;
- c) els fons necessaris per al reembossament de préstecs vinculats a una inversió;
- d) les indemnitzacions i les compensacions que preveuen els articles 5 i 6;
- e) el producte de la venda o liquidació total o parcial d'una inversió;
- f) els sous i altres remuneracions percebudes pel personal contractat a l'exterior en relació amb una inversió;
- g) els pagaments resultants de la solució de controvèrsies.

2. Les transferències a què es refereix aquest acord s'han de fer sense demora, en moneda lliurement convertible al tipus de canvi de mercat aplicable el dia de la transferència.

Article 8. *Altres disposicions.*

1. Si de les disposicions legals d'una de les parts contractants, o de les obligacions emanades del dret internacional al marge d'aquest Acord, actuals o futures, entre les parts contractants, en resulta una reglamen-

tació general o específica en virtut de la qual s'hagi de concedir a les inversions d'inversors de l'altra part contractant un tracte més favorable que el que preveu aquest Acord, la dita reglamentació preval sobre aquest Acord, en tot el que li sigui més favorable.

2. Les condicions més favorables que les d'aquest Acord que hagin estat convingudes per una de les parts contractants amb inversors de l'altra part contractant no estan afectades per aquest Acord.

3. Cap disposició d'aquest Acord afecta el que preveuen els tractats internacionals que regulen els drets de propietat intel·lectual industrial en vigor en el moment de la signatura del mateix Acord.

Article 9. *Subrogació.*

Si una part contractant, o l'agència designada per aquesta part, fa un pagament en virtut d'un contracte d'assegurança o garantia atorgat contra riscos no comercials en relació amb una inversió de qualsevol dels seus inversors en el territori de l'altra part contractant, aquesta última part contractant reconeix la subrogació de qualsevol dret o títol de l'esmentat inversor a favor de la primera part contractant, o de la seva agència designada, i el dret de la primera part contractant, o de la seva agència designada, a exercir, en virtut de la subrogació, qualsevol dret o títol en la mateixa mesura que el seu anterior titular. Aquesta subrogació fa possible que la primera part contractant o l'agència designada per ella siguin beneficiàries directes de tota mena de pagaments per indemnització o compensació als quals pugui ser creditor l'inversor inicial.

Article 10. *Solució de controvèrsies entre les parts contractants.*

1. Qualsevol controvèrsia entre les parts contractants, referent a la interpretació o aplicació d'aquest Acord, s'ha de resoldre, fins on sigui possible, per la via diplomàtica.

2. Si la controvèrsia no es pot resoldre d'aquesta manera en el termini de sis mesos des de l'inici de les negociacions, ha de ser sotmesa, a petició de qualsevol de les dues parts contractants, a un tribunal d'arbitratge.

3. El tribunal d'arbitratge es constitueix per a cada cas particular de la manera següent: cada part contractant ha de designar un àrbitre i aquests dos àrbitres han d'escollir un ciutadà d'un tercer Estat com a president. Els àrbitres han de ser designats en el termini de tres mesos i el president en el termini de cinc mesos des de la data en què qualsevol de les parts contractants hagi comunicat a l'altra part contractant la seva intenció de sotmetre el conflicte a un tribunal d'arbitratge.

4. Si dins els terminis que preveu l'apartat 3 d'aquest article no s'han fet els nomenaments necessaris, qualsevol de les parts contractants pot invitar, en absència d'un altre acord, el president del Tribunal Internacional de Justícia a fer les designacions necessàries. Si el president del Tribunal Internacional de Justícia no pot exercir aquesta funció o és nacional de qualsevol de les parts contractants, s'ha d'invitar el vicepresident perquè efectui les designacions pertinents. Si el vicepresident no pot exercir aquesta funció o és nacional de qualsevol de les parts contractants, les designacions les ha de fer el membre del Tribunal Internacional de Justícia que el segueixi en antiguitat que no sigui nacional de cap de les parts contractants.

5. El tribunal d'arbitratge ha de decidir sobre la base de les disposicions que conté aquest Acord i dels principis generalment admesos de dret internacional.

6. Llevat que les parts contractants ho decideixin d'una altra manera, el tribunal d'arbitratge ha d'establir el seu propi procediment.

7. El tribunal d'arbitratge ha d'adoptar la seva decisió per majoria de vots i aquella és definitiva i vinculant per a les dues parts contractants.

8. Cada part contractant corre amb les despeses de l'àrbitre designat per ella i les relacionades amb la seva representació en els procediments arbitral. Les altres despeses, incloses les del president, les sufraguen per parts iguals les dues parts contractants.

Article 11. Controvèrsies entre una part contractant i inversors de l'altra part contractant.

1. Qualsevol controvèrsia relativa a les inversions que sorgeixi entre una de les parts contractants i un inversor de l'altra part contractant, respecte a qüestions regulades per aquest Acord, ha de ser notificada per escrit per l'inversor a la part contractant receptora de la inversió. En la mesura que sigui possible les parts en controvèrsia han d'intentar arreglar aquestes diferències mitjançant un acord amistós.

2. Si la controvèrsia no pot ser resolta d'aquesta manera en un termini de sis mesos a comptar de la data de notificació escrita esmentada en el paràgraf 1, la controvèrsia es pot sotmetre, a elecció de l'inversor, a:

els tribunals competents de la part contractant en el territori de la qual es va fer la inversió; o

a un tribunal d'arbitratge «ad hoc» establert de conformitat amb les regles d'arbitratge de la Comissió de les Nacions Unides per al Dret Mercantil Internacional (CNUDMI); o

al Centre Internacional d'Arranjament de Diferències Relatives a Inversions (CIADI) creat pel «Conveni sobre l'arranjament de diferències relatives a inversions entre estats i nacionals d'altres estats», obert a la signatura a Washington el 18 de març de 1965, quan cada Estat part en aquest Acord s'hi hagi adherit. En cas que una de les parts contractants no sigui Estat contractant del Conveni, la controvèrsia es pot resoldre de conformitat amb el mecanisme complementari per a l'Administració de procediments de conciliació, arbitratge i comprovació de fets per la Secretaria del CIADI; o

a un tribunal d'arbitratge establert de conformitat amb les regles d'arbitratge de l'Organització per a l'Harmonització del Dret Mercantil a l'Àfrica (OHADA).

3. L'arbitratge s'ha de basar en les disposicions d'aquest Acord, el dret nacional de la part contractant en el territori de la qual s'ha dut a terme la inversió, incloses les regles relatives als conflictes de Llei, així com en les regles i els principis de dret internacional que puguin ser aplicables.

4. La part contractant que sigui part en la controvèrsia no pot invocar en defensa seva el fet que l'inversor, en virtut d'un contracte d'assegurança o garantia, hagi rebut o hagi de rebre una indemnització o una altra compensació pel total o una part de les pèrdues sofertes.

5. Les decisions arbitral són definitives i vinculants per a les parts en la controvèrsia. Cada part contractant es compromet a executar les sentències d'acord amb la seva legislació nacional.

Article 12. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Acord s'aplica a les inversions efectuades després de la seva entrada en vigor pels inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant d'acord amb les disposicions legals d'aquesta última.

2. Les inversions existents anteriorment es beneficien de les disposicions que conté aquest Acord a partir de la seva entrada en vigor.

3. Aquest Acord no s'aplica a les reclamacions sorgides d'esdeveniments que hagin tingut lloc anteriorment a la seva entrada en vigor ni a les reclamacions que s'hagin resolt abans d'entrar en vigor.

4. Les dues parts contractants acorden l'aplicació provisional de les seves disposicions a partir de la data de la signatura d'aquest Acord.

5. El tractament que atorga aquest Acord no s'aplica a matèries tributàries.

Article 13. Entrada en vigor, durada i finalització.

1. Aquest Acord entra en vigor un mes després de la recepció per conducte diplomàtic de l'última notificació mitjançant la qual les parts contractants s'informen recíprocament del compliment dels requisits constitucionals interns per a la seva entrada en vigor. Continua en vigor per un període inicial de deu anys. Després de l'expiració d'aquest període inicial, segueix en vigor indefinidament llevat que sigui denunciat per qualsevol de les parts contractants mitjançant una notificació escrita a l'altra part contractant. La denúncia té efectes dotze mesos després de la notificació.

2. Respecte a les inversions efectuades anteriorment a la data en què es faci efectiva la denúncia de l'Acord, les disposicions dels articles 1 al 12 d'aquest Acord continuen en vigor per un període addicional de vuit anys a partir de la data de terminació de l'Acord.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris respectius han signat aquest Acord.

Fet en dos originals en llengua espanyola, que fan igualment fe, a Malabo el 22 de novembre de 2003.

Pel Regne d'Espanya,

Ana Palacio Vallelersundi

Ministra d'Afers Exteriors

Per la República de Guinea Equatorial,

Pastor Micha Ondo Bile

Ministre d'Afers Estrangers i Cooperació Internacional i Francofonia

Aquest Acord s'aplica provisionalment des del 22 de novembre de 2003, data de la seva signatura, segons estableix l'article 12.4.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 25 de novembre de 2003.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'HISENDA

614 *REIAL DECRET 1739/2003, de 19 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre. («BOE» 11, de 13-1-2004.)*

La Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, modifica significativament el règim de tributació dels biocarburants en l'impost sobre hidrocarburs. D'una banda, es manté l'exempció vigent establerta a l'article 51.3 de la Llei